

DE POSTRIJDER

Men schrijft in

te Tongeren, bij M. COLLÉE, uitgever & eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 34.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags & zaterdags.

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr. »

Een blad afzonderlijk, 15 centimen. Aankondingen, 15 centimen per drukregel.

DER PROVINCIE LIMBURG.

De personen die hun abonnement aan den *Postrijder* nog niet betaald hebben, worden vriendelijk verzocht ons het bedrag er van te doen toekomen. Zij die de gelegenheid niet hebben op ons bureel te komen betalen, zullen eene kwittantie door middel der brievenpost ontvangen.

TONGEREN, DEN 18 FEBRUARI.

Kiezing van eenen Senateur.

M. de baron d'Huart, katholieke kandidaat is senateur benoemd van het arrondissement Dinant, in vervanging van M. d'Omalius, overleden. Er was geen tegenstand.

Stads- & provincie nieuws.

Lijst der Jurés.

1° KWARTAAL 1875.

1. De Pitteurs-Hiegaerts, provinciaal raadslid te St-Truiden. 2. Adam Darnis te Loon. 3. Charles Vanderstraeten te Hasselt. 4. Lux, ontvanger te Hasselt. 5. H. Christiaens te Tongeren. 6. Edouard Geraerds te Hasselt. 7. Stellingwerf, advocaat te Hasselt. 8. Hechtermans te Munsterbilsen. 9. Ory te Hasselt. 10. Graf de Marchand d'Ansembourg te Hex. 11. Oscar Perreau te Tongeren. 12. Ceysens te Beeringen. 13. Pinnoy te Alken. 14. Doigny te Hasselt. 15. Loop te Loon. 16. Onwerx te Hasselt. 17. Goetsbloets, eig. te Hasselt. 18. De Magniet, negt te Hasselt. 19. J. Van Langenaken te Tongeren. 20. Jan Croonenberg te Hasselt. 21. Josef Falise te St-Truiden. 22. Magniet te Maeseeyck. 23. Coemans te St-Truiden. 24. Willem Vanstraelen te Hasselt. 25. Barth. Cuvelier te Opleeuw. 26. Vansantvoort te Leopold-Burg. 27. Vanheer, hypotheek-bewaarder te Hasselt. 28. Antoon Croonenberg te Hasselt. 29. Hardy, gepensionneerd-majoor te Tongeren. 30. Ridderbeeks, controleur te Maeseeyck.

Aanullende Jurés.

1. C. Velghe te Tongeren. 2. Romain Nihoul, id. 3. Josef Christiaens, id. 4. Armand Hardy, id.

NIEUWJAARSGIFTEN.

De personen die nog verlangen deel te nemen aan het werk der NIEUWJAARSGIFTEN worden verzocht hunne bijdracht zonder uitstel aan den uitgever van den *POSTRIJDER* te doen toekomen, omdat de lijsten weldra zullen gesloten worden.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 280 koeien, 33 kalveren, 24 schapen, 139 vette varkens en 609 magere varkens.

Rechterlijke kronijk.

Verleden vrijdag is voor het assisenhof der Seine het proces opgeroepen, ingespannen wegens laster door generaal de Wimpffen tegen het dagblad *le Pays* voor verschillende artikels, waarvan de schrijvers op den generaal de verantwoordelijkheid wierpen der nederlaag van Sedan.

Het hof heeft bevolen dat men eerst de getuigen des beschuldigen zou hooren. De gansche zitting van vrijdag en een deel van die van zaterdag werden ingenomen door de getuigenis van generaal Ducrot. Na hem worden ondervraagd kolonel Robert, de General Faure & Lebrun en verscheidene andere hooge officiers.

In de zitting van zaterdag heeft M. Jules Favre zijne pleitrede begonnen, welke hij gisteren geëindigd heeft zeggende dat het doel van den laster, waarmee de *Pays* generaal de Wimpffen overlaadt is, de waarheid te verdraaien in het voordeel der bonapartisten. Onder de aanwezigen ontstaan bewegingen van verschillende aard, die aanstonds bedwongen werden.

BINNENLAND.

Men schrijft uit Luik, 15 februari : Gisteren is den trein, die ten 4 uur alhier van Brussel moest aankomen, te Ans ontriggeld. De reizigers kwamen er met een hevigen schok van af; doch een bediende van den post bekam erge brandwonden. De weg was gedurende eenige uren belemmerd.

— Men schrijft uit Brussel :

De vastenavond, die met zulk woest vermaak zijne schandelijke tooneelen ten toon spreidt, is gisteren alhier ten einde gelooopen en op een zeer gevorderd uur van den nacht in het slijk der uiterste losbandigheid versmoord.

De straten van het middengedeelte der stad zijn gedurende eenige uren als overrompeld door eenen hoop walgelijke en brutale mannen, vrouwen, straatknapen en vermomde schoeliebanden, die onder het zingen der vuilste liederen en het maken der schandelijkste gebaren, de stad doorkruisten.

De eene zaten in rijtuigen, de andere liepen bij benden huiltend en tierend door de stad. Tusschen al dit gewoel bemerkte men eenen troep gewapende mannen met maskers voor het aangezicht, en men zegde onder het publiek dat dit de redactie der *Chronique* was.

Op de hoeken der straten hadden lieden post gevat die zich met de grootste onbeschoftheid op de voorbijgangers wierpen, hen en bliken bus onder den neus duwden roepende met door den drank verroeste stem : « Pour le denier des écoles ! » even alsof zij zeggen wilden, de beurs of het leven.

De opbrengst dezer strooperij moest echter mager zijn, te oordeelen naar de onverschilligheid waarmee men die nieuwmodische bedelaars bejegende.

De « verstandige » jonkheid, die op den oproep van de vrije universiteit, zoo wat van overal was toegesnel, had natuurlijk hare plaats in den stoet. Een groot getal huurrijtuigen waren met velen dier heeren bevracht, welke zoo erg dronken waren, dat zij onmogelijk te voet zouden hebben kunnen gaan. Achter hen volgde eene groep lieflijke wezens, die min of meer eene processie naaptten, en voorgegaan werden door eene plakkaart waarop men las :

Konferentie van Mgr Dechamps over het huwelijk.

Kortom, de studenten, studentinnen en genoodigden hebben zich gedragen zooals het inderdaad betaamt aan eene ontvoogde jonkheid. Bij het uitgaan van het bal in den Alcazar, hebben zij zich huiltend en schreeuwend in de straten verspreid, en mengden hunne door dronkenschap heesch geworden stemmen met die van ellendige schepsels, weerdige gezellinnen hummer nachtelijke slemprijen.

— Men schrijft uit Mechelen :

Zaterdag avond hebben de leden van den Katholiek Kring *La Loyauté*, zich in stoet naar het aartsbisschoppelijk paleis begeven, ten einde Mgr Dechamps hunne gelukwensen aan te bieden, over zijne benoeming tot groot-officier der Leopoldsorde. M. Eug. de Kerkhove, die in naam van den Kring het woord voerde, heeft in eene korte aanspraak de deelneming doen uitschijnen der mecheleke katholieken, in de onderscheiding aan den prelaat bewezen. Het antwoord van den aartsbisschop was zeer treffend. Zijne Hoogwaardigheid bedankte den Kring, en moedigde hem vooral aan den ingeslagen weg voortdurend te bewandelen. Verder sprak de prelaat met veel lof over de Katholieke Kringen, die zoo heerlijke vruchten van het mecheleke kongres.

Van het aartsbisdome begaven de leden van den Kring zich naar de woning van Mgr Lauwers, vikaris-generaal, en daar ook was de samenkomst zeer hartelijk. — Die weerdige priester toonde zich diep getroffen over de gelukwensen, waarvan hij het voorwerp was, en, in antwoord op de toespraak van M. de Kerkhove, beloofde hij den Kring zijne voortdurende toegenegenheid.

De gansche omtrek was gevuld en heerlijk verlicht en na het dubbele bezoek vingden de serenades aan, welke tot laat in den avond voortduurden. Bijna terzelfder tijd dat Mgr de aartsbisschop tot groot-officier van het Leopolds-orde benoemd werd, ontving Zijne Hoogwaardigheid het Groot Lint der orde van het Heilig Graf van Jeruzalem.

— Het kanton Gedimnes, in de provincie Namen, bevat eene honderdjarige vrouw, de genaamde Catharina Jacob; zij werd geboren in 1774, en is dus thans 104 jaar.

Op 69jarigen ouderdom werd zij weduwe. Haar eten is het eenvoudig voedsel der buitenlieden. Zij is nog kloek en hare maag verteert zeer goed alles.

Sedert een jaar ligt zij te bed in een gesloten kamer, waar men vuur onderhoudt, maar te voren woonde zij in een hutje, waar de wind vrij spel in had, terwijl zij blootvoets haar werk deed op de plaveien.

Thans is zij lam, behalve de tong, die nog allerbest gaat. Haar eenige onrust is te weten, wat er rond haar gebeurt.

Haar kroost of nakomelingschap bestaat uit vier geslachten : het eerste gaf 4 telgen, het tweede 8, het derde 47 en het vierde 1, in het geheel 60 telgen van den zelfden stam.

De ouderdom van het oudste koppel is 75-75 jaar.

Die arme overoudgrootmoeder heeft maar een spijt : dat ze niet meer naar de kerk kan gaan.

Tweemaal reeds heeft zij de Pruisen in Frankrijk zien rukken, en hare hoop is de zoogenaamde *revanche* nog te beleven.

Alle jaren komen al hare kinderen bij elkaar rond haar, om haar nieuwjaar te wenschen, verleden jaar speelde zij nog flinkweg acht glaasjes brandewijn binnen.

Daarna danste zij een dansje van haren tijd, met hare hollenblokken als met castagnetten muziek makende.

BUITENLAND.

Frankrijk.

MOORDPOGING.

Moulins, 14 februari.

Eene droevige tijding is dezen morgen door den telegraaf aangebracht. De heer Tessier de Rauschenberg, een der bijzonderste advocaten van Moulins, stafdager en meier van Saint-Gérard-le Puy, werd verleden nacht, op den dorpel zijner woning, in volle borst getroffen door een revolver-schot, op hem gelost door eenen jongeling van Saint-Gérard.

De geneesheer die aanstonds geroepen werd heeft den kogel uit de wonde kunnen halen en ofschoon de long geraakt is, hoopt men dat het

slachtoffer niet zal bezwijken. De dader van dezen aanval, de heer Desbrest die tot eene der achtbaarste families van het arrondissement La Palisse behoort, is onmiddellijk aangehouden.

Ziehier, volgens een dagblad, de oorzaak dezer misdaad :

Dinsdag avond, rond 10 uren kwam de heer Desbrest dronken te huis, en vond voor zijne deur twee koolwagens staan. Dit mishaagde hem en hij begaf zich naar den *Cercle* van Saint-Gérard, waar hij den maïr dacht te vinden om hem te zeggen, dat hij die koolwagens zou doen weghalen. Daar gedroeg hij zich zoo onbetamelijk dat hij er aan de deur gezet werd.

Desbrest, meer en meer opgewonden, begaf zich naar huis, nam eenen revolver, die met 7 schoten geladen was, en ging bellen aan de deur van den heer Tessier, die recht over zijn huis woont. De heer Tessier verscheen aan het venster en herkende Desbrest, die hem zegde, dat hij de twee wagens moest doen weghalen.

De heer Tessier verzocht Desbrest heen te gaan, maar deze bleef staan, en trok zonder ophouden hevig aan de bel. De heer Tessier kwam beneden, met eenen stok gewapend, en verjoeg Desbrest tot aan zijne eigene woning; daar gekomen, keerde laatgenoemde zich om, gaf vuur, en velde de heer Tessier, in volle borst getroffen, neer.

Spanje.

Madrid, 14 februari.

Maarschalk Bazaine is uit Santander naar hier vertrokken. De militaire gouverneur nam aan de statie afscheid van den ex-opperbevelhebber van het fransch leger. De politie bewaakte den weg ten gevolge eener schaar vreemdelingen, welke weinig genegenheid voor den ex-maarschalk scheen te voeden.

Generaal Pavia, dezelve welke door den staats-aanslag van 5 januari 1873, maarschalk Serrano aan het bestuur bracht, zal waarschijnlijk benoemd worden tot bevelhebber over het tweede legerkorps, in vervanging van generaal Primo de Rivera.

Generaal Moriones of wel generaal Jovellar zal opperbevelhebber over het noorderleger worden.

Don Alfonso is den 15 dezer ten 2 1/2 ure namiddag te Madrid aangekomen.

Hij werd aan de statie ontvangen door de burgerlijke en militaire overheden.

Van daar begaf zich don Alfonso te peerd langs den kortsten weg naar het paleis, te midden der menigte.

De ontvangst was warm, maar eenvoudig. Er was geene de minste versiering aangebracht.

De gezondheid des konings was voortreffelijk. Des avonds rond zes ure, begaf hij zich naar de kerk van Atocha.

De *Gaceta official* deelde des anderendaags verscheidene koninklijke besluiten mede, onder ander :

1. De benoeming van senor Canovas del Castillo tot tijdelijk minister van marine ;

2. De aanstelling van markies de Molino tot buitengewoon afgezant van Spanje te Parijs.

3. Kwijtschelding van belooningen voor die soldaten welke zich onderscheiden hebben door hunnen moed ; maar tevens de bedreiging van straf voor hen die hunnen plicht vergaten in het gevecht van 3 februari.

IN HET NOORDEN VAN SPANJE.

Het gevecht van Lascar en Lorca, het afzien van den aanval op het fort Santa Barbara en het gerucht der overwinning van generaal Dorregaray in de provincie Arragon, dit alles, zegt eene depeche uit Santander, heeft de onrust te Estella tot bedaren gebracht.

Er wordt verzekerd dat de Alfonsisten zijn achteruit getrokken tot Oteiza, Larraga en Tafalla.

De Carlisten in Biscaye en Guipuzcoa hebben versterking ontvangen, zoodat er voor een aanval tegen Bilbao gevreesd wordt, dewijl het garnizoen hier stad slechts zeer gering is.

Het wordt bevestigd dat er wapens geland zijn nabij Ondurrua voor de Carlisten ; maar ook dat deze hante wapenfabriek te Aspeitia hebben verlaten.

De opgaven der Carlisten, welken beweren dat er in het gevecht van 3 februari, rond Estella 7000 Alfonsisten gesneuveld zijn, is zeer onnauwkeurig.

Ooggetuigen verzekeren dat het verlies der regelmatige troepen niet meer bedraagt dan 400 man.

Die tegenspoed heeft geen hoegenaamd nadeel toegebracht aan den algemeenen uitslag der operatiën, dewijl de Carlisten verjaagd zijn van den linkerover der Orga, met verlies van eene rijke landstreek en de vrijmaking van Pampeluna.

Deze tijdingen komen uit eene Alfonsistische bron.

Politiek overzicht.

Don Alfonso is te Madrid teruggekomen na eenen veldtocht die alles behalve schitterend mag genoemd worden. Wat zal hij er ontmoeten? Nieuwe moeilijkheden en gevaren, want na de verbanning van M. Zorilla, is de beurt gekomen aan twee generaals, MM. Izquierdo en Carmona, die

met of zonder reden beschuldigd worden van aansporing tot oproer. Welke straf zal er toegekend worden aan hen die zich niet ridderlijk gedroegen in den veldslag van 3 februari? Immers zegt de *Gaceta official*, dat loon en straf naar evenredigheid zullen toegekend zijn. Dus hij die vluchtte is strafbaar, en... don Alfonso was een der eersten die het hazenpad koos en zijnen ridderlijken moed verborg in eene armoedige hut te Artajona.

Prins Alfons in Navarra verslagen en het oorlogstoonel vluchtende, is langzaam te Madrid aangekomen.

De depeches zeggen ons, dat de geestdriftige betoogen die hij op zijnen weg ontmoette, oorzaak van zijne trage reis is geweest. Wat er ook van zij, men moet nogtans erkennen, dat het den jongen prins pijnlijk moet vallen, in zijne hoofdstad terug te keeren, na de wijze, op welke hij zich in het gevecht van Lacar van zijne sporen bediend heeft.

Het is juist dit niet, wat zijne hovelingen hem beloofd hadden en hetgeen in de oogen van het volk der hoofdstad, de zeventien jaren van den prins verhoogen !

De niterste rechterzijde der Nationale Vergadering van Versailles blijft zich verzetten tegen elke poging tot inrichting. De onderhandelingen, om tot eene overeenkomst nopens de kwestie van den Semaat te geraken, duren voort. Er is een voorloopig ontwerp, hierin bestaande, dat de senators benoemd zouden worden door de algemeene en de arrondissementenraden, en voor een zeker gedeelte door de Nationale Vergadering.

De linkerzijde heeft gisteren in de benoemingen voor het voorzitterschap der bureelen de meerderheid behaald.

En is niet alleen niets veranderd in den toestand van Frankrijk, maar men scheen eergisteren te Versailles het voorloopig bestuur te laten voortduren en maar een ministerie samen te stellen, na dat de Nationale Vergadering eindelijk met de Constitutionneele wetten, in den eenen of anderen zin zou gedaan hebben.

Maar zal de Nationale Vergadering er mede kunnen eindigen? De gematigden twijfelen eraan, zelfs zij, die de dringende van het voorstel Brisson gestemd hebben, omdat zij den geest van toevoging en verloochening tot het einde toe willen drijven. In afwachting gaan de kuiperijen hunnen gang.

De heer Depeyro, die de heer de Broglie concurrentie aandoet, als innige raadsman van den maarschalk, zou de meerderheid van den 24 Mei op het volgende program willen herstellen: Vernieuwing der tegenwoordige kamer, per derde, van twee tot twee jaren tot het einde van het septennaat, met het recht van stemming van ontbinding, aan den voorzitter toegestaan. Maar de bonapartisten willen dezeshikking niet, en de niterste rechterzijde is er ook niet al te gunstig aan.

Het verblijf van Garibaldi te Rome schijnt hem zoover van zienswijze te hebben veranderd, zegt de *Telegrafica Americana*, dat hij, zoo het schijnt, is teruggekomen op zijne vroegere weigering, en nu de jaarlijkse dotatie van 100,000 francs aanneemt. Die som zou echter aangewend worden tot uitvoering van zijn plan : de indijking van den Tiber en de gezond- en vruchtbaar-making der Romeinsche landstrecken.

De Kerk moet zich in Italië verwachten aan eene meerdere vervolging, dan zij tot hiertoe heeft moeten onderstaan. Garibaldi is immers te Rome, en hetzij laffe vrees voor het beruchte Roodhond, hetzij dat het bukt onder den wil der loges, het Italiaansch gouvernement bereidt eenen nieuwen strijd tegen het catholicisme.

De Minister van justitie heeft dezer dagen eenen brief gezonden aan den procureur-generaal van het Beroepshof te Rome, ten einde hem te bevelen een scherp toezicht te houden op de katholieke geestelijkheid, en haar zonder rust te vervolgen, wanneer zij, in de uitoefening harer bediening, buiten de « wettelijkheid » gaat. Men weet, wat dit te beteekenen heeft. « De vrije Kerk in den vrijen Staat » is eene brutale logen, die het gouvernement van Victor-Emmanuel elken dag grover en tastbaarder maakt. De regering wil het den priesters onmogelijk maken, nog een sermoen, te doen ; zij wil zich gansch en geheel bemoeien met de kerkelijke zaken, en duidt de geestelijkheid aan de wraakzucht der liberale rechters aan... Een geheel leger *mouchards* zal in de kerken post vatten, en aan de mannen der justitie de woorden overbrengen (getrouw of valscht), die op den predikstoel zullen uitgesproken zijn.

De ministerieele brief beweert nogtans, dat de Staat de bescherming is van de kerkelijke vrijheid ! En men boeit de tong der priesters, en men dreigt met boete en gevangenis degenen, die onbewimpeld den toestand willen doen kennen, en de beroovers van de Kerk aan den schandpaal hechten. Ja, de Italiaansche regering wil hunne vrijheden, rechten en gezag tot het laatste toe verdelgen.